

Ecuador: Et spøkelse går omkring i Europa

Vi har oversatt denne teksten om opprøret i Frankrike fra kameratene våre i Forsvarsfronten for folkets kamp i Ecuador (FDLP-EC).

Publisert av [Frente de Defensa de Luchas del Pueblo](#) 02.07.2023

Et spøkelse går omkring i Europa

«Et spøkelse går omkring i Europa», det er påtakelig, det er tydelig, det uttrykker seg på ulike måter.

Klassekampen kan etter hvert sees som en kamp for krav av ulike slag, kjønn, etnisitet, migranter osv. som alle uttrykker sin misnøye og sine motsigelser med kapitalismen.

Det som har skjedd i Frankrike, er nettopp det: arbeidermassene er lei av å fortsette å leve under de forholdene de gjør: undertrykt, utbytta, diskriminert, forfulgt, stigmatisert med kriminalitet eller terrorisme. Kort sagt, ei lang liste som uttrykker at det er umulig for borgerskapet å fortsette å regjere slik det har gjort i århundrer, og dermed skape en optimal revolusjonær tilstand.

Mellom disse to aspektene, er den viktigste tendensen uviljen mot å fortsette å leve under kapitalens åk med alt det innebærer – å konfrontere borgerskapets diktatur, dets byråkratisk-militære apparat.

Arbeidernes voldelige og rettferdige demonstrasjoner i Frankrike treffer et av kapitalismens og imperialismens viktigste tyngdepunkter i Europa. De konfronterer det gamle samfunnet, dets voldsapparat, de fascistiske hordene som

støtter det uholdbare. Å konfrontere militærapparatet har sine særegenheter, Frankrikes repressive styrker har historisk sett vært blodige, diskriminerende, og man ser at den eneste måten å innføre «stillstand» på er under de voldelige omstendighetene som det store franske flertallet har blitt tvunget til å reagere på – slå dem, skade dem, ødelegge infrastrukturen deres, få frykten til å skifte side – undergrave deres operative kapasitet, slite dem ned.

Proletariatet har fått fram sitt dype klassehat, sin forakt for et system som, i tillegg til å være økonomisk rovgrisk, søker å kaste arbeiderne ut i absolutt ydmykelse og underkastelse. I disse kampdagene har det vært avgjørende å slippe løs det undertrykte raseriet, som i dag får ny næring av drapet på den unge marokkanskfødte 17-åringen Nahel Merzouk.

Det er rett å gjøre opprør

Titusener av arbeidere, studenter og andre demonstrerte ikke bare i Paris' gater, men har også beleira byer som Amiens, Dijon, Lille, Lyon, Nice, Rouen og Toulouse. I dag har faktisk massene i andre byer slutta seg til denne kampen mot staten og dens institusjoner som et tegn på at kommunismens spøkelse i Frankrike, som i andre land i Europa, går med makt, med den klare hensikten å ødelegge alt gammelt, utdatert, det som overhodet ikke lenger er forenlig med arbeidermassene, med hele menneskeheten.

I tråd med dette har massene utløst et voldelig opprør som har feid bort alt på sin vei, til syvende og sist er de de legitime barna av Pariserkommunen, av innsatsen i mai 68. De har gjort det klart at revolusjonær vold er veien å gå, at det ikke er rom for parlamentarisme eller for å forhandle med klassens og folkets fiender.

Omtrent 800 kontorer og 1200 kjøretøyer satt i brann, lammelse av den økonomiske strukturen, ødeleggelse av store butikker,

konfrontasjon med kriminalpolitiet, med mange sårede. Reaksjonen angriper, som det er åpenbart å forstå, men det viktige er massenes styrke og beslutning om å heve seg over en stat som i overført betydning er sterk, men som ikke er noe annet enn en papirtiger, en forvirret valp. Den er sterk på utsiden, angriper i andre land som Afghanistan, Syria og i Afrika, skyter ubevæpna unge mennesker og henretter dem praktisk talt, men innerst inne er den svak, i forfall. Den har liten eller ingen nytte av militærapparatet sitt, krigsindustrien sin, yankeenes støtte og andre trylleformularer i møte med massenes allmektige kraft. Slik har det alltid vært, og slik vil det alltid være.

Det er rett å gjøre opprør, de franske massenes handlinger er rettferdige, vi hyller deres kampvilje, vi hyller deres beslutning om å konfrontere den gamle borgerlige staten og dens diktatur, det er det som er nødvendig. Men det er fortsatt arbeid å gjøre, det er opp til maoistene i Frankrike å rekonstituere sitt kommunistparti og sette det i spissen for den proletariske kampen, ellers vil denne livsviktige innsatsen forbli i spontan handling.

Proletariatet og folket i Ecuador står i solidaritet med proletariatet og folket i Frankrike, med deres rettferdige kamp, med deres rettferdige metoder for å konfrontere reaksjonen og dens apparater.

Opprøret er rettferdig!

Det er rett å gjøre opprør her og nå!

Europas folk, gjør opprør!

Ingenting er umulig for dem som våger å erobre høydene!

Det internasjonale proletariatet med den opprørske klassen og massene i Frankrike og verden!